

ΞΕΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Η διαρρέυσσα (από το Συμβούλιο Επικρατείας) πληροφορία περί αντισυνταγματικότητας διατάξεων του λεγόμενου νόμου Ραγκούση (ν. 3838/2010 "Σύγχρονες διατάξεις για την ελληνική ιθαγένεια ...") έφερε στο προσκήνιο του πολιτικού και γενικού ενδιαφέροντος το πρόβλημα των ξένων μεταναστών στη χώρα μας. (Σε μία χώρα που τα θέματα παίρνουν τη μορφή παλίρροιας. Μία φάση πλημμυρίδας κατακλύζει τα πάντα δεν υπάρχει κανένα άλλο αντικείμενο συζητήσεως και ενδιαφέροντος. Ακολουθεί η άμπωτις κανείς δεν ασχολείται με αυτό). Ένα πρόβλημα που ταλανίζει και τις περισσότερες άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Κατά τη γνώμη πολλών, πρόκειται για το σοβαρότερο ευρωπαϊκό πρόβλημα. Σοβαρότερο από την οικονομική κρίση διότι αγγίζει τις ρίζες της ευρωπαϊκής κοινωνίας και επενεργεί επί μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτά – με κάποιες ποσοστιαίες διαφοροποιήσεις – ισχύουν και για την Ελλάδα.

Ένας σκεπτόμενος πολίτης δεν γίνεται να το απορρίψει στο αρχείο των σκέψεων και των συναισθημάτων του ούτε στη φάση της άμπωτιδος. Λόγω όγκου δεν χωράει. Είναι λοιπόν συνεχώς παρόν. Ζητάει απαντήσεις οι οποίες είναι δύσκολες αν υπάρχουν. Ο ν. 3838/2010 είναι μία αμελέτητη ρύθμιση, χωρίς καμία σχετική προετοιμασία φαντάζομαι απλώς για να φανεί φιλοπράγμων ο υπουργός. Για του λόγου το αληθές αρκεί να διαβάσει κανείς την αιτιολογική έκθεση του νόμου. Έκθεση μαθητή Λυκείου. Δεν περιέχει έστω έναν συγκεκριμένο συλλογισμό. Δείγμα: «Το προτεινόμενο σχέδιο θεμελιώνεται σε μία αντίληψη του Έλληνα πολίτη και του Ελληνικού έθνους που στηρίζεται στον δημοκρατικό και φιλελεύθερο χαρακτήρα του πολιτεύματός μας».

Με τα ίδια χαρακτηριστικά η αντίδραση (στη διαρροή περί αντισυνταγματικότητας) του πρωθυπουργού μας. Βεβιασμένη, επιπόλαιη, και αμελέτητη. Διαταγή μέσα σε μία εβδομάδα να είναι έτοιμος νέος νόμος. Για ένα πρόβλημα που υφίσταται επί δύο δεκαετίες και έχει πιθανή χρονική προοπτική τουλάχιστον δεκαετιών. Για ένα πρόβλημα που για να λυθεί, θα πρέπει η προτεινόμενη λύση να τύχει της αποδοχής της πολύ μεγάλης πλειοψηφίας του λαού: πιθανώς με δημοψήφισμα "για κρίσιμο εθνικό θέμα" κατά το άρθρο 44 παρ. 2 του Συντάγματος. Επικράτησαν μικροπολιτικές σκέψεις και κίνητρα λαϊκισμός και προχειρότητα. Να προλάβουμε τη Χρυσή Αυγή.

Δεν πρόκειται να εκθέσω προσωπικές απόψεις. Δεν είμαι σε θέση. Δεν έχω την επιστημονική υποδομή και προετοιμασία. Δεν έχω τα απαραίτητα στοιχεία. Των οποίων φοβάμαι ότι στερούνται και εκείνοι που συντάσσουν τον νέο νόμο. Πόσοι είναι οι μετανάστες στη χώρα μας; (Αναφέρονται νούμερα από εκατοντάδες χιλιάδες έως ενάμιση και δύο εκατομμύρια). Πόσοι νόμιμοι και πόσοι παράνομοι; Πόσοι περαστικοί; Από ποιες χώρες και πόσοι από κάθε χώρα; Ποια η κοινωνική τους υπόσταση; Ποιο το πνευματικό τους επίπεδο; Ποια η θρησκεία και η θρησκευτικότητά τους; Απασχολούνται; Πού; Πώς συμπεριφέρονται; Υπάρχει γενικός τρόπος στάσεως και συμπεριφοράς ανάλογα με την προέλευσή τους; Εγκληματικότητα; Μπορούν να αντικατασταθούν εκεί που απασχολούνται; Ποιες οι προθέσεις τους; Υπάρχουν σκέψεις για ενσωμάτωση και κοινωνική αφομοίωση; Ποια η θέση και οι σχέσεις τους με εθνικές τους οργανώσεις; Ποια η θέση τους έναντι της βίας; Και πάμπολλα ακόμα ερωτήματα.

Η συμβολή μου θα είναι να παραθέσω τις θέσεις ενός Αμερικανού δημοσιογράφου και συγγραφέα για το μεταναστευτικό πρόβλημα της Ευρώπης και